

[Christmas Møller.]

rettet en saadan Henvendelse, og at det ikke var muligt at trænge igennem med en Henvendelse fra politisk Hold.

Men jeg vil gerne have Lov til at sige, at hvis der skulde foreligge nogen Misforstaaelse, hvis der virkelig skulde være nogen Mulighed for, at der er en Misforstaaelse, hvad en Undersøgelse kan vise, saa var det maaske meget fornuftigere, inden man gik længere ud i Debatten om dette, at man afbrød Forhandlingen her og henviste den til Udvalget for der at klare den mulige Misforstaaelse. Det skal jeg dog ikke paa nærværende Tidspunkt stille Forslag om, men kun sige, at hvis der skulde være et almindeligt Ønske om dette, saaledes at man derigennem maaske kunde optage en Traad, som var bristet — ja, saa ved man altsaa nu, hvilken Vej man kan gaa.

Hans Hedtoft: Der er under Forhandlingen rettet et Par Spørgsmaal til mig. Jeg tager først, om jeg saa maa sige, de Spørgsmaal, der mere er af den Art, at de henvender sig til Galleriet og til Aviserne, og vil gerne besvare dem under eet. Det ene var det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Spørgsmaal om vore Bemærkninger i Slutningen af Udvalgsbetænkningen og deres Betydning. Vi siger i Slutningen af vor Udvalgsbetænkning følgende — et kort Citat med den højtærede Formands Tilfaldelse —:

„Stillingen er herefter den, at Regeringen vil fremtvinge en Lov paa et Tidspunkt, hvor Forligsmulighederne endnu ikke er udtømt, hvorefter Mindretallet ikke mener det forsvarligt at gennemføre Forslaget.“

Og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte mig saa: Betyder denne Vending, at Socialdemokratiet vil erklære, at det paa et Tidspunkt, hvor Forligsmulighederne var udtømt, vilde stemme for Lovforslaget? Det var det ene Spørgsmaal. Det andet Spørgsmaal, der ogsaa havde mere propaganda-mæssigt end sagligt Indhold, var et Spørgsmaal fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, og det lød kort og godt: Vil Socialdemokratiet tage samme Standpunkt, som det tager i Dag, i en Situation, hvor det ikke er Arbejderne, men *Arbejdsgiverne*, der har forkastet et foreliggende Mæglingsforslag?

Jeg kan om begge Spørgsmaal simpelt hen henvise til de Udtalelser, jeg har fremsat tidligere herfra. Vor Stilling er aldeles klar. Hvis Forligsmulighederne i en given Situation maa betragtes som værende ud-

tømt, og der ikke findes nogen anden Udvej for Løsning af en Konflikt, der har udviklet sig til at være det, jeg vil kalde samfundsfarlig, saa anerkender vi Nødvendigheden af lovgivningsmæssigt Indgreb paa et eller andet Tidspunkt. Denne Stilling er ganske klar, og der kan ikke efter min egen Mening gøres Indvendinger imod, at jeg ikke i mit tidligere Indlæg ganske aabent har givet Udtryk for denne Opfattelse.

Men jeg er nødt til at føje en Ting til, og det er, at jeg lægger Vægt paa Ordene: paa et eller andet Tidspunkt maa der ske et lovgivningsmæssigt Indgreb. Jeg beder f. Eks. den højtærede Statsminister, der her har talt om Farligheden ved at rette nye Henvendelser til Forligsinstitutionen, forstaa, at de danske Slagteriarbejdere og deres Forhandlere maa ogsaa føle, at det er farligt, hvis det uden videre gøres til parlamentarisk Praksis, at naar de ikke kan naa til Enighed med deres Arbejdsgivere hos Forligsmanden, saa ved Slagteriarbejdernes Arbejdsgivere, at de ikke behøver at give efter paa et eneste Punkt, for Konflikten bliver løst nogle Dage senere af den lovgivende Forsamling.

Der er meget mere Perspektiv i hele denne Sag, end man fra mange Sider aabentbart forstaaer, det er meget mere kompliceret, hele dette Forhold, der er mange flere Hensyn at tage baade til den ene og til den anden Side, synes jeg, end der er givet Udtryk for baade af den højtærede Statsminister og af andre Talere, og det hele kan slet ikke ordnes med nogle Spørgsmaal, som blot skal bruges i Aviserne. Det ene Spørgsmaal skal i Morgen bruges til at fortælle, at Hans Hedtoft stod og indrømmede aabent, at hvis bare der var gaaet lidt længere Tid, saa vilde Socialdemokratiet have taget et helt andet Standpunkt, end de gør nu. Det er det, man ønsker skal staa i „Land og Folk“ i Morgen til Brug for de Stemninger, man spiller paa, og for de politiske Analfabeter, man vil ophidse dermed. Omvendt havde Spørgsmaalet fra det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen til Formaal, at Venstrepressen i Morgen kan skrive — ja, jeg behøver ikke at sige, hvad den vil skrive, det ved det ærede Medlem meget bedre end jeg: at jeg har een Stilling, naar Talen er om Arbejderne, og en helt anden Stilling, naar Talen er om Arbejdsgiverne. Det har jeg ikke, og det har mit Parti heller ikke. Mit Parti har som Regeringsparti altid under Ansvar taget Stilling i hvert enkelt foreliggende Konflikttilfælde, og jeg har tydeligt og klart herfra sagt, at den højtærede Regering har absolut Ret til at følge den